

पूजनात् पूजितमनुदात्तं काष्ठादिभ्यः । (६७/३०७४)

पूजनेभ्यः काष्ठादिभ्यः । उत्तरपदं पूजितमनुदात्तं भवति । काष्ठ - ^२काष्ठाध्यापकः । ^३काष्ठाभिरूपकः^४ । दारुण - दारुणाध्यापकः । ^५दारुणभिरूपकः । अमातापुत्र - अमातापुत्राध्यापकः^६ । अयुत - अयुतभिरूपकः । अयुताध्यापकः । अद्भुत - अद्भुताध्यापकः । अनुकृत - ^७अनुकृताध्यापकः । भूश - भूशाध्यापकः । घोर - घोराध्यापकः । परम - परमाध्यापकः । सु - ^८स्वध्यापकः । अति - अत्यध्यापकः^९ ।

[८९७] मलोपश्च । (म. भा. ३. ३७९)

इति वार्तिककारमत्तम् । मयूरव्यंसकादित्वात् समासः । समासे चैतदनुदात्तत्वम् । ^{१०}समासान्तोदात्तत्वापवाद इष्यते । दारुणमध्यापकः इत्येवमादिषु न भवति । 'मलोपश्च' इत्यनेनाप्यमेव^{११} विषय आख्यायते, यत्र विभक्तेरभावात् मकारो न श्रूयते तत्रानुदात्तत्वम् इति । असमासे हि मलोपो नैवेष्यते । दारुणम^{१२}धीरे दारुणमध्यापकः इति ।

पूजनात् इत्येव पूजितपरिग्रहे सिद्धे पूजितग्रहणमनन्तरपूजितप्रतिपत्त्यर्थम् । एतदेव^{१३} ज्ञापकमिह प्रकरणे पञ्चमोनिदेशेऽपि नानन्तर्यमाश्रीयते इति । तथा च 'यद्वृत्तात् नित्यम्' (८.१.६६/३९७३) इत्यत्र उदाहृतम् । ^{१४}अनुदात्तमिति वर्तमाने पुनरनुदात्तप्रहणं प्रतिषेधनिवृत्त्यर्थम्^{१५} ॥

सगतिरपि तिङ् । (६८/३०७५)

^{१६}सगतिरगतिरपि पूजनेभ्यः काष्ठादिभ्यः ^{१७}परं पूजितं तिङ्न्तमनुदात्तम् भवति । ^{१८}यत्काष्ठं पचति । पत्काष्ठं प्रपचति । यद्दारुणं पचति । ^{१९}यद् दारुणं प्रपचति । 'तिङ्डतिङ्डः' । (८.१.२८/३९३५) इति निधातस्य, निपातर्यदिहन्त (८.१.३०/३९३७) इति ^{२०}प्रतिषेधे प्राप्ते ^{२१}पुनर्विधानम् । सगतिग्रहणाच्च गतिरपि ^{२२}निहन्यते । गतिग्रहणे चात्र उपर्सग्ग्रहणमिष्यते । इह न भवति, यत् काष्ठं शुक्लीकरोति । यत् काष्ठं कृष्णीकरोति ॥

कुत्सने च सुप्यगोत्रादौ । (६९/३०७२)

पदात् इति निवृत्तम् । ^{२३}सगतिरपि तिङ् इति वर्तते । कुत्सने च सुबन्ते गोत्रादिवर्जिते परतः सगतिरपि तिङ् अगतिरपि अनुदातो भवति । पचति पूति । प्रपचति पूति । पचति मिथ्या । ^{२४}प्रपचति मिथ्या । कुत्सने इति किम् ? पचति शोभनम्^{२५} । सुपि इति किम् ? पचति किलश्नाति । अगोत्रादौ इति किम् ? पचति गोत्रम् । पचति ब्रुवम् । पचति प्रवचनम् ।

[८९८] क्रियाकुत्सन इति वक्तव्यम् । (म.भा. ३. ३८०)

कर्तुः कुत्सने मा भूत्, पचति पूतिदेवदत्तः । प्रपचति पूतिः ।

[८९९] पूतिश्चानुबन्धो भवतीति वक्तव्यम् । (म.भा. ३. ३८०)

तेनायं चकारानुबन्धकत्वादन्तोदातो भवति ।

1. उत्तरं ह.
2. काष्ठाध्यायकः ह.
3. काष्ठाभिरूपकः नास्ति ड.
4. स्वाध्यायकः इत्यधिकम् ह.
5. नास्ति ड.
6. अनुज्ञात-अनुज्ञाताध्यापकः इत्यधिकम् ब.क.
7. अनुज्ञाताभिरूपकः इत्यधिकम् क.
8. स्वाध्यायकः इ.
9. कल्याण-कल्याणाध्यापकः, वेश-वेशाध्यापकः इत्यधिकम् ब.ड.इ.
10. समासान्तो - तत्रानुदात्तत्वम् नास्ति ह.
11. समासविषयः क.
12. अचति वेशशब्दः इत्यधिकम् ह.ड.
13. वचनं इत्यधिकम् ड.इ.
14. अनुदात्तग्रहणम् ब.
15. काष्ठ व.क.ड.इ.ह.
16. अनुदात्तमनुदात्तं काष्ठादिभ्यः इति वर्तते इत्यधिकम् क.इ.ड.
17. परः पूजितः इत्यधिकम् ड.ह.
18. यत् काष्ठा पचति, यत्काष्ठा प्रपचति व.
19. यत् नास्ति इ.
20. निषेधे इ.
21. अयमारम्भः ह.
22. हन्यते इ.
23. वाक्यमिदं नास्ति व.इ.ह.
24. उदाहरणमिदं नास्ति क.
25. प्रपचति शोभनम् इत्यधिकम् ब.क.इ.